

מנוחה לגוף והתרעננות לנפש. נשים לומדות באגף ההשתל

ארבעה עולמות, בית אחד

מה קושר בין הדס צורי, חוזרת בתשובה מקיבוץ מעגן-מיכאל, לילי חג'בי, אם לשמונה מהעיר החרדית אלעד, צ'רני וינפלד, אמא וסבתא מהזרם הכללי-חסידי מרחובות ורותם מדמוני מלוד • התשובה היא, ארבעתן לומדות ומחכימות, כמשתלמות או כתלמידות סדירות, במכללת בית-רבקה, וכולן מדברות על השינוי שחוללו הלימודים בחייהן • ”היום שבו אני מגיעה למכללה מאיר לי את כל השבוע, נותן לי מנוחה לגוף והתרעננות לנפש, ומחזק אותי בבית ובקיבוץ”, אומרת צורי • פסיפס בית-רבקה

באופן מפתיע למדי, הדרך של הדס אל חיי תורה ומצוות עברה באוניברסיטת תל-אביב. ”למדתי שם ספרות-עברית ומחשבת-ישראל, במסגרת לימודי תואר ראשון בהוראה”, היא מספרת. ”החשיפה למחשבת-ישראל היתה אחד הדברים הראשונים שעוררו בליבי עניין במסורת היהודית”.

כתוצאה מכך היא החלה להשתתף בשיעורי יהדות בשיטת ימימה אביטל ז”ל, שיעורים שמסרה אחת מתלמידותיה של ימימה בפרדס-חנה. הרעיונות בשיעורים היו יפים ולימים היא אף תגלה שחלק ניכר מהם השיק לרעיונות החסידות, אבל היא חשה ”צימאון גדול לתורה ומצוות”.

בית לתפעל ומשפחה לטפח. עם הדס אנחנו מבקשות לשוחח על לימודיה במסגרת אגף ההשתלמויות בבית-רבקה. אך עוד קודם לכן, אנו סקרניות לשמוע ממנה מעט על הרקע האישי שלה ואיך בכלל הגיעה לחב”ד ולבית-רבקה.

הדס, בת 33, נשואה וכאמור אם לשלושה, נולדה במעגן-מיכאל, הקיבוץ הגדול ביותר בארץ, השוכן ליד זיכרון-יעקב. אביה עלה ארצה מדרום-אפריקה, אמה נולדה במעגן-מיכאל להורים שנמנו עם מייסדי הקיבוץ. מעגן-מיכאל הוא קיבוץ מהזן הישן. מלבד הדס ומשפחתה, אין בין כ-1,700 תושביו אף לא אדם דתי אחד.

שיחה עם הדס צורי מקיבוץ מעגן-מיכאל, מתנהלת ממכוניתה, תוך כדי נסיעה. זמנה קצר ולחוץ היום, באופן מיוחד. שני ילדיה הגדולים, מעיין-ימימה בת ארבע וחצי ושלו-מנחם בן שלוש, יושבים בכיסאותיהם במכונית, בדרך להוציא את שיר-מושקא הקטנה ממעון-היום של חב”ד בעתלית הסמוכה.

זמנה של הדס קצר ולחוץ היום, משום שבעוד שעות מספר היא עתידה למסור שיעור ב’היסטוריה חסידית’ לקבוצה מוותיקי הקיבוץ. חוץ מזה, מחר בערב תתקיים ה’תספורת’ הראשונה של שלו-מנחם ועל הדס להספיק להתארגן כראוי למסיבה שהיא ובעלה עורכים לרגע המאורע החשוב. בין לבין, יש כמובן גם

ההשתלמויות בבית-רבקה (אילוסטרציה)

החסידיים לדורותיהם. זה מאוד מדבר אל לב משתתפי השיעורים."

את לימודיה בבית-רבקה החלה לפני כשנתיים וחצי. "רציתי להשלים לימודי תואר שני בחינוך וגם ללמוד חסידות בצורה יסודית ומעמיקה יותר", היא אומרת.

פעם בשבוע נוסעת הדס כשעתיים מהקיבוץ אל הכפר, ומבלה בו כמעט יום שלם. השנה היא לומדת 'חינוך ילדים' אצל הגב' פנינה פייג, 'חינוך חסידי על-פי התניא' אצל הגב' חנה אברהם ו'הלכות שבת' אצל הרב חיים פרוס.

"היום הזה בשבוע מאוד משמעותי בעבורי", היא אומרת. "הוא מאיר לי את כל

כיבדו אותה ואת דרכה החדשה. "העובדה שלא ניתקתי מגע מהסביבה הישנה אלא נשארתי בקיבוץ, הקלה עליהם לעכל את השינוי בחיי", אומרת הדס. "ואני חושבת שתרמה לכך גם העובדה שההתקרבות ליהדות ולחסידות עשתה אותי בן-אדם יותר נחמד ונעים..."

עד השנה הנוכחית לימדה צורי יהדות בבתי-ספר ממלכתיים, באחד הקיבוצים השכנים ולאחר מכן בחיפה. במקביל, החלה למסור שיעורים ביהדות ובחסידות לכמה מנשות הקיבוץ ולקבוצה של וותיקי המקום. "בהתחלה לימדתי רעיונות מתוך שיחותי של הרבי. בהמשך עברנו ל'היסטוריה חסידית', שזה בעיקר סיפורים על אדמו"רי חב"ד וגדולי

הדס הכירה בעלי-תשובה חב"דניקים ובעידודם הצטרפה לשיעור 'תניא' שנמסר על-ידי השליח בזכרון-יעקב, הרב יוסף-יצחק פריימן. "קודם לכן שאלתי את עצמי מה התכלית של כל הרעיונות היהודיים היפים ובספר ה'תניא' מצאתי תשובה לשאלה הזאת. במקביל, התחלתי להתודע לדמותו הייחודית של הרבי, והיא תפסה אותי מאוד."

הקיבוץ מממן

בהדרגה מצאה עזמה הדס מיישמת עוד ועוד מצוות ונקשרת לדרך חב"ד. למרות הקושי לקבל את המהפך שחל בבתם, הוריה

**צוות מקצועי, תלמידות
איכותיות. נשים מכל
הארץ באות להשתלם
בבית-רבקה**

השבוע, נותן לי מנוחה לגוף והתרעננות לנפש ומחזק אותי בבית ובקיבוץ. דרך אגב, הקיבוץ עצמו מממן את לימודי אלה, שכן הם עתידיים להגדיל בעתיד את הכנסתי כמורה".

האם את יכולה להיות יותר ספציפית ולהצביע על רעיון מסויים בחסידות המשפיע לטובה על חייד?

"כן. למשל, למדנו בשיעורים של הגב' אברהם שכאמור מבוססים על 'תניא', שרגשות שליליים והתעסקות איתם הם מהסטרא-אחרא. במילים אחרות, כאשר אנחנו נאחזים ברגש שלילי כלשהו וניגשים איתו אל המציאות, אנחנו כבר מציבים את עצמנו בצד

**"החלטה להיכנס
לבית-רבקה לא הייתה
קלה באברי", אומרת
מרחמי. "זה לא-
כשט לאישה נשואה
בת 25 לאחור בכיתה
אחת עם תלמידות
בנות 18. במיוחד לא
כאשר הריק שלי שונה
כל-כך משלהן"**

פתחו לפני צוהר אל עולם שלם של אמונה וחזוק, ברוח חסידית. ובכלל, אני יכולה לומר שבמכללה זכיתי להכיר נשים רבות שבאהבת-ישראל שלהן מייצגות את היופי המיוחד של חב"ד, נשים שפשוט נעים להימצא בחברתן". הלימודים בכפר-חב"ד ב' חיברו את משפחת חג'בי אל הרבי וחב"ד. "היו לנו בן אחד ושש בנות, ומאוד רצינו בן נוסף. כתבנו על כך לרבי וביקשנו את ברכתו וב' זכינו השנה לחבוק בן זכר". בעקבות לימודיה בבית-רבקה החלו כמה מילדי משפחת חג'בי ללמוד במוסדות חב"ד באלעד.

צוות מקצועי

הגב' צ'רני וינפלד, מייצגת גוון נוסף באוכלוסיית המשתלמות בבית-רבקה. היא מתגוררת ברחובות ומשתייכת לזרם הכלל-חסיד. וינפלד, שכבר חיתנה שניים משבעת ילדיה, היא סבתא לשלושה נכדים ומורה זה 23 שנה בבית-ספר בית-יעקב בעיר מגוריה. על-אף הוותק והרזומה המרשימים, נראה כי הרצון שלה ללמוד, להתפתח ולהתקדם, אינו יודע שובעה והשנה הזאת היא הרביעית במספר שנות השתלמותה בבית-רבקה. "היה לי כבר תואר ראשון אותו קיבלתי במסגרת בית-יעקב, אבל רציתי להתקדם ולהשיג גם תואר שני", היא אומרת. "תואר שני אפשר לקבל במכללות ובאוניברסיטאות שאינן לרוחנו או בבית-רבקה, אז ברור שהבחירה

העיר החרדית אלעד ואם לשמונה שהגדולה בהם בת 15 והקטן, בן שלושה חודשים. הגב' חג'בי היא גננת וותיקה בגן טרום-חובה, ביישוב שערי-תקווה. בגיל 30 חזרה בתשובה עם בעלה ויחדיו הקימו משפחה למופת. בשנה שעברה יצאה חג'בי לשנת-שבתון והיא החליטה לנצל אותה ללימודי התמחות בתושב"ע, במכללת בית-רבקה.

השנה היא ממשיכה לבוא פעם בשבוע למכללה, כדי להשלים עבודות סימניריוניות שיובילו אותה לתואר שני ולשיפור רמת שכרה. עליה להגיש שתי עבודות בחינוך ועבודה שלישית בתחום התורני. בימים אלה היא שוקדת במקביל על שתי עבודות בחינוך: 'איחור בהתפתחות השפה - גורמים, השלכות וטיפול' והשפעת התנועה על היכולת הקוגניטיבית של ילדים'.

מה הביא אותך לבית-רבקה דווקא?

"הייתה לי אפשרות ללמוד באוניברסיטת בר-אילן, אבל אני העדפתי לימודים במסגרת חרדית, עם נשים בלבד. חוץ מזה, יש לי מכרה חסידת חב"ד והיא דרבנה אותי להגיע לבית-רבקה".

חג'בי אומרת שהיא שמחה על כי בחרה בבית-רבקה. "ראשית, הלימודים עצמם מגוונים ומרתקים. במיוחד אני רוצה לציין את הקורס בריתמיקה לנגנות שמעבירה מלכה'לי בלוי-חנוכה. זהו קורס איכותי מאוד שלי כגננת תרם רבות. גם שאר הקורסים וההרצאות

ההפוך מקדושה. ההבנה הזאת חיזקה אצלי מאוד את פיתוח הרגשות החיוביים והיא עוזרת לי בכל צעד בחיים".

דרך-אגב, שמנו לב שלכל אחד מילדיך יש שני שמות בעלי צביון שונה מאוד זה מזה... "נכון מאוד", אומרת הדס ומחייכת. "לכל אחד מהילדים בחרנו שני שמות, שם אחד שיותר קרוב לעולם שלי ושם אחד שמחובר יותר לעולם של בעלי, שהקצב שלו מעט שונה משלי. לבת הגדולה קראנו ימימה על-שם ימימה אביטל ז"ל והוספנו גם את השם מעיין. לבן קראנו מנחם, כשמו של הרבי, והוספנו גם שלו, ואילו לבת הקטנה קראנו מושקא על שם הרבנית ע"ה והוספנו את השם שיר".

צוהר לעולם חדש

גם הגב' לילי חג'בי, תלמידה באגף ההשתלמויות בבית-רבקה, לא נולדה בבית חב"ד ויאף לא בבית דתי. היא בת 42, תושבת

באופן עצמאי על-ידי 'קרן וולפסון', בין כתלי המכללה, באה להציג ו...נפגעה.

"תמיד הייתי בן-אדם מאמין", היא אומרת. "האמנתי בבורא. אלא שמעולם לא קישרתי בינו ובין תורת ישראל. לתומי סברתי, שמדובר באורח חיים מסויים שהדתיים בחרו לאמץ לעצמם. בקורס ביהדות עשו לי את החיבור בין הקב"ה לבין התורה".

השינוי אצל מדמוני היה מהיר. "בתוך זמן קצר התחלתי לשמור שבת ולהתלבש בצניעות. כמו כן הבנתי שהמסגרת ב'תל חי' אינה מתאימה לי עוד. אני וכמה מחברותיי יזמנו פתיחת מדרשה ליהדות בקריית-שמונה. קהל היעד היה סטודנטים וסטודנטיות מהמכללה. אגב, המכללה הזאת, עדיין פעילה".

לפני כתשעה חודשים נישאה רותם לבעלה, אלירן מדמוני. אלירן גדל בבית 'דתי לייט', כהגדרתה, ובנעוריו התרחק מחיי תורה ומצוות. בגיל 29, במהלך טיול בהודו, פגש אלירן פעילים חסידי חב"ד והתקרב עליהם שוב למקורות.

גם רותם עצמה טיילה חצי שנה בהודו והכירה את אותם פעילים שקירבו את אלירן. הפעילים הם ששידכו ביניהם והשידוך הוביל לחתונה כדת משה וישראל. כעת הם מתגוררים סמוך לשיכון חב"ד בלוד. אלירן מוכר מזון אורגני ורותם, כאמור, נהפכה לתלמידת מכללה מן המניין. היא לומדת במגמת מתמטיקה-יסוד.

"ההחלטה להיכנס לבית-רבקה לא הייתה קלה בעבורי", אומרת מדמוני. "זה לא פשוט לאישה נשואה בת 25 ללמוד בכיתה אחת עם תלמידות בנות 18. במיוחד לא כאשר הרקע שלי שונה כל-כך משלהן.

"ובאמת, בהתחלה היה לי קשה מאוד ליצור קשר עם הסיבה ולהיות חלק אינטגרלי מהכיתה. עד שבשלב מסויים הבנתי שאני היא זו שהקימה סביב עצמה מחיצות. החלטתי שאני נשואת ומחוללת בתוכי שינוי.

"התחלתי ליזום קשר עם התלמידות בכיתה ופתאום גיליתי כמה הן נהדרות. מצאתי אצלן כל-כך הרבה תום ורוך. כעת אני מאושרת להיות חלק מכל זה. חלק מהלימוד, מהחברה, מההתוועדויות ומכל ההווי החסידי. אני מרגישה כמו בחממה ומבינה שזאת ההכנה הטובה ביותר להמשך החיים - כרעיה, כאם וכמורה".

"השתתפתי בקורס 'ייעוץ ארגוני' שזה תחום שמאוד מדבר אליי. למעשה, המטרה שלי הייתה כפולה: רציתי לקבל תואר שני שישדרג את מעמדי בהוראה ובמקביל, להיכנס לתחום של ייעוץ ארגוני.

"כעבור שנתיים נוספות, בשנת תשס"ט, נודע לי על לימודי שנה שנייה בבית-רבקה בתחום זה, אז הצטרפתי. ועדיין חסרו לי שעות רבות לקבלת תואר שני, לכן המשכתי ללמוד גם שנה שלישית. למדתי קורסים מגוונים שהעשירו אותי מאוד, אך בעיקר הם סייעו לי להתקדם אל התואר. במקביל, התחלתי לעבוד בפועל כיועצת ארגונית".

מהו ייעוץ ארגוני?

"ארגון משמעותו התאגדות של אנשים ומשאבים כדי ליצור יחידה. מטרת הייעוץ היא להפוך את הארגון לאפקטיבי יותר בהשגת מטרותיו, ומלאכת הייעוץ כוללת, בין השאר, הערכה ואבחון ארגוני, פיתוח מנהיגות, ניהול שנויים, ניהול כישרונות ופיתוח אנשי צוות".

אלא שתוך כדי עבודה בשטח הרגישה הגב' וינפלד שחסרים לה עדיין כלים. "מהסיבה הזאת בדיוק השתלבתי השנה בקורס 'הנחיית קבוצות' שהוא כלי נוסף המסייע לארגונים לעבוד כצוותים".

וינפלד משבחת מאוד את הקורס הנוכחי. "יש לנו צוות מרצות מקצועי מאוד וגם קבוצת התלמידות איכותית ביותר. הלימוד רציני והתוצאות ניכרות בשטח. אפילו התלמידות שלי אומרות לי פתאום, 'קיבלנו מורה חדשה'. אני יכולה לומר בפה מלא שאחרי 23 שנות הוראה עשיתי שינוי רציני, הן במישור המקצועי והן מההיבט האישי".

מאושרת להיות חלק מזה

סיפורה של התלמידה רותם מדמוני, בת 25, בעלת תשובה הנשואה לחוזר בתשובה, יוצא-דופן גם על רקע שלוש קודמותיה. שכן בשונה מצורי, וינפלד וחג'בי, מדמוני אינה לומדת באגף ההשתלמויות של המכללה, אלא החלה השנה את לימודיה כתלמידה סדירה בשנה א' במכללה.

מדמוני נולדה בבית מסורתי בהוד-השרון ולאחר מכן הצפינה ולמדה חינוך-מיוחד במכללת 'תל חי' בקריית-שמונה. כשנודע לה יום אחד על קורס ביהדות, שאורגן

כמנה של הדס קציר
 ואחרי היום, משום
 שבצד שצות מספר
 היא צתידה למסור
 שיצור ב'היסטוריה
 חסידית' לקבוצה
 מוותיקי הקיבוץ. חול
 מכה, מאר בצר
 תקיים ה'תספורת'
 הראשונה של שלו-
 מנים

נפלה על בית-רבקה".

שנת תשס"ו הייתה שנת הלימודים הראשונה של וינפלד במכללת בית-רבקה.